

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/115/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010450
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3814010450.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanej K. L. pre zločin ohrozenia vírusom ľudskej imunodeficiencie podľa § 165 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 11. decembra 2014 odvolania obžalovanej K. L. a prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. októbra 2014, sp.zn. 3T/129/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovanej K. L. a prokurátorky z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. októbra 2014, sp. zn. 3T/129/2014, bola obžalovaná K. L. uznaná za vinnú zo zločinu ohrozenia vírusom ľudskej imunodeficiencie podľa § 165 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že 26.4.2006 jej bol diagnostikovaný vírus HIV a vedomosti, že je nositeľkou vírusového ochorenia HIV, liečbe sa podrobovala len do 28.03.2013, kedy svojvoľne liečbu prerušila a žiadnej antiretrovirálnej liečbe sa ďalej nepodrobovala, napriek poučeniu lekára o nutnosti správania sa k sexuálnym partnerom, v období od presne nezisteného dňa začiatkom mesiaca január 2014 do 2.4.2014, kedy bola zadržaná políciou, na svojej internetovej stránke F a F a prostredníctvom svojich známych ponúkala sexuálne služby za odplatu a zverejňovala svoje telefónne číslo, po telefonických dohovoroch na rôznych miestach v Prievidzi opakovane vykonala pohlavný styk a orálny styk za peňažnú náhradu s poškodenými L. M., nar. XX.X.XXXX, M. B., nar. XX.X.XXXX, M. V., nar. XX.X.XXXX, najmenej päťkrát, o tom, že je nositeľkou HIV a liečbe sa nepodrobuje poškodených neinformovala a v mesiacoch júl - august 2013 a január 2014 vykonala najmenej jedenásťkrát pohlavný styk a orálny styk s poškodeným R. P., nar. XX.X.XXXX, a o tom, že je nositeľkou HIV ho neinformovala.

Za tento zločin bola obžalovaná K. L. odsúdená podľa § 165 odsek 2 Tr. zák. s použitím § 42 odsek 1 Tr. zák., § 41 odsek 2 Tr. zák., § 36 písmeno j), l) Tr. zák., § 37 písmeno h) Tr. zák., § 38 odsek 3 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Tr. zák. okresný súd obžalovanú na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zák. súd prvého stupňa zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/44/2014 zo dňa 4.4.2014, právoplatný dňa 23.4.2014, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej pätnásťdňovej lehote ho napadli odvolaním obžalovaná K. L. pre nesprávnosť výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a prokurátorka v neprospech obžalovanej.

Obžalovaná K. L. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu namietala správnosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste odňatia slobody, ktorý jej bol podľa jej názoru uložený v neprímerane prísnej výmere vzhľadom na to, že už od štádia prípravného konania spáchanie skutku kladeného jej za vinu v plnom rozsahu priznávala, uznala svoju vinu a svoje konanie oľutovala a následne na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., z ktorého dôvodu je v jej prípade trestná sadzba v rozpätí od 7 do 12 rokov neprímerane prísna a okresný súd mal s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. mimoriadne znížiť uložený trest. Poukázala na ďalšie okolnosti, ktoré by boli v súlade s takýmto postupom, keď pohlavný styk vykonávala len s dvomi blízkymi osobami a vždy s ochranou tak, ako bola poučená svojou ošetrojúcou lekárkou MUDr. H., orálny sex vykonala s osobami uvedenými v rozsudku s vedomím, že slinami sa nákaza HIV neprenáša a vzhľadom k jej intelektuálnej vyspelosti bolo možné jej konanie posúdiť z hľadiska zavinenia na hranici medzi nepriamym úmyslom podľa § 15 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a vedomou nedbanlivosťou podľa § 16 písm. a/ Tr. zák. a napokon vo vzťahu k prípadným následkom jej konania bol u všetkých štyroch poškodených, ktorí sa podrobili vyšetreniu na prítomnosť vírusu HIV, výsledok negatívny. Navrhla preto napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody podľa § 321 ods. 1 Tr. por. zrušiť a rozsudkom v zmysle § 322 Tr. por. jej uložiť nižší, spravodlivý trest.

Prokurátorka v písomnom odôvodnení odvolania podaného v neprospech obžalovanej K. L. namietala správnosť napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste odňatia slobody s poukazom na to, že okresný súd priznal obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., teda že pred spáchaním trestnej činnosti viedla riadny život, hoci na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky predovšetkým z toho dôvodu, že obžalovaná sa odmietala podrobiť liečbe vírusového ochorenia HIV, ktorý jej bol diagnostikovaný už v roku 2006 a takto nezodpovedne sa správala až do momentu zadržania políciou, do 2. apríla 2014 a navyše odmietla starostlivosť o svojho maloletého syna, keď 22. mája 2013 opustila spoločnú domácnosť a starostlivosť o maloletého ponechala na svojich rodičov, pričom vo veci jeho zverenia do ich spoločnej osobnej starostlivosti rozhodol aj Okresný súd Prievidza v konaní sp. zn. 8P/50/2013 dňa 21. novembra 2013. Na podklade týchto skutočností navrhla napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a obžalovanej uložiť súhrnný trest odňatia slobody podľa § 165 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. h/ a 38 ods. 2 Tr. zák. na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením obžalovanej na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste predmetného trestného rozkazu.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovanej K. L. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por., keďže v danom prípade nie sú splnené podmienky pre aplikovanie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a to i s poukazom na možné fatálne následky, ktoré mohli u poškodených mužov v dôsledku nezodpovedného konania obžalovanej nastať a pokiaľ sa týka odvolania prokurátorky okresnej prokuratúry, s týmto sa v celom rozsahu stotožnila a na podklade správnych dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania, navrhla napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanej uložiť trest bez použitia ustanovenia § 36 písm. l/ Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením obžalovanej na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák..

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovanej a prokurátorky podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 11. decembra 2014 na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené 25. novembra 2014, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovanej K. L. a prokurátorky nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 29. októbra 2014 po predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej K. L., že je vinná zo spáchania skutku

uvedeného v obžalobe a po vyhlásení, že sa dokazovanie vykoná len v súvislosti s výrokmí o treste v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por., vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmí o trestoch a na ich podklade obžalovanej K. L. správne a v súlade so zákonom uložil podľa § 165 odsek 2 Tr. zák. s použitím § 42 odsek 1 Tr. zák., § 41 odsek 2 Tr. zák., § 36 písmeno j), l) Tr. zák., § 37 písmeno h) Tr. zák., § 38 odsek 3 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov nepodmienečne a podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Tr. zák. obžalovanú na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s tým, že zároveň podľa § 42 odsek 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza 2T/44/2014 zo dňa 4.4.2014, právoplatný dňa 23.4.2014, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokom o nepodmienečnom treste odňatia slobody, mal na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr.zák.) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúcu okolnosť (správne s poukazom na § 36 písm. l/ Tr. zák. prihliadol nielen na priznanie obžalovanej k spáchanému trestnému činu i tú skutočnosť, že trestný čin úprimne oľutovala, ale aj na ďalšiu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák., teda že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, keďže sa nedopustila spáchania priestupkov, iných deliktov ani iných trestných činov, v zásade dodržiavala právny poriadok i ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, svoje povinnosti voči štátu si plnila, nezneužívala svoje práva voči spoluobčanom ani nenarušovala občianske spolužitie v mieste bydliska a pokiaľ prokurátorka v dôvodoch svojho odvolania poukázala na jej nezodpovedné správanie v súvislosti s odmietaním liečby vírusového ochorenia HIV, táto okolnosť je v širších súvislostiach subsumovateľná pod prejednávánú trestnú činnosť; pričom správne zistil aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák.) i na osobu páchatelky, jej pomery a možnosť jej nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák. a osobitnú pozornosť venoval aj obžalovanou navrhovanej aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pod jeho dolnú hranicu, pričom však ani odvolací súd nezistil existenciu zákonných podmienok pre použitie ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu, ako sa toho domáhala obžalovaná vo svojom odvolaní, ale ani žiadne zákonné dôvody na zmenu výmery uloženého trestu obžalovanej K. L. a preto neakceptoval ani v tomto smere jej odvolacie námietky.

Okrem dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa aj podľa názoru krajského súdu bol obžalovanej K. L. správne (aj po objektívnom vyhodnotení jej pomerov a okolností prípadu) uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere sedem rokov a to vzhľadom na trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/44/2014 zo dňa 4.apríla 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.apríla 2014 (obžalovaná teda spáchala teraz prejednáváný zločin skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, resp. v danom prípade obžalovanej doručený odsudzujúci trestný rozkaz, za iný jej trestný čin) ako trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. za súčasného zrušenia výroku o treste citovaného trestného rozkazu, ako i všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad, okresný súd tento svoj výrok aj primerane odôvodnil a preto odvolací súd - keďže sa s ním stotožňuje - naň v ostatných podrobnostiach len odkazuje.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu ani vo výroku o zaradení obžalovanej K. L. v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (obžalovaná v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by jej bolo uložený za úmyselný trestný čin) na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, odvolania obžalovanej K. L. a prokurátorky preto ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.